

[Bente Juncker]

drelønnen er pist væk. Det synes jeg egentlig at Folketinget har krav på at få svar på.

Så vil jeg gerne sige til fru Inge Dahl-Sørensen, at den jo altså koster 14 mia. kr., og dér har fru Jytte Andersen jo altså nogen ret. Hvor skal vi så få de andre penge fra, hvis vi skal have et varieret udbud af pasningsmuligheder for dem, der ikke vælger Venstres model?

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

I forlængelse af det, der allerede er sagt til og om fru Inge Dahl-Sørensens overvejelser om betaling til forældrene, der så selv skulle kunne vælge, vil jeg bare minde om – og jeg understreger, at det er en forlængelse af det, der allerede er sagt – at vi jo måtte konstatere, at Udvalget vedrørende børns dagligdag havde ret mange vanskeligheder. Man brugte faktisk, så vidt jeg har kunnet følge med i det, megen tid og megen energi på at prøve på at imødekomme ønsket om at få lavet nogle præcise beregninger af, hvilket beløb der egentlig skal bruges, hvis man skal følge det forslag, som især Venstre har gjort sig til talsmand for.

Så vidt jeg husker, lykkedes det ikke Udvalget vedrørende børns dagligdag at nå frem til noget særlig præcist eller anvendeligt talmateriale på området, og hvis ikke jeg husker meget fejl – men vi har jo den tidligere formand for udvalget siddende her – så mener jeg faktisk, at man til sidst måtte opgive. Man gik fra det, man lod det ligge.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg blev så glad, da jeg hørte fru Kirsten Lee konstatere, at der er en række familier, hvor børn møder forældre, der er under en vis indflydelse af forskellige euforiserende stoffer, og en række børn, som på grund af omsorgssvigt og lignende bliver fjernet. Og så tænkte jeg: Så, nu tager vi fat på nogle af problemerne, nu begynder vi virkelig at få rokket lidt, så der kommer nogle skvulp i badekarret og vi kan tage fat på nogle af disse ting. Og så sagde fru Kirsten Lee: Og der er nedsat et udvalg, som vil tage sig af børns retsstilling i den situation.

Så vil jeg godt bede en vis herre om at tage sig af børns retsstilling, for hvad pokker har det med sagen at gøre, når børn er i en klem situation,

fordi forældrene lader dem være uden omsorg, så de må klare sig selv?

Det blev engang sagt, at da fanden ville, at intet skulle ske, så nedsatte han en komité. Det synes jeg egentlig at børnepolitikken i høj grad bærer præg af. Vi har haft komité på udvalg på kommission osv. siddende, men der er stadig væk, som fru Kirsten Lee siger, lige mange børn, der bliver anbragt. Det tal er konstant, men børnetallet er faldende; der er stadig væk lige mange børn, der er anbragt uden for hjemmet, og de tilbud, der er, er ikke gode nok til at løse problemerne.

Kan vi da så ikke samles om i stedet for at bruge pengene på de komiteer, der er nedsat, så f.eks. at få udvidet mulighederne for børnerådgivningsinstitutioner eller få nedsat et børneråd, som kan tage fat på konkret at løse nogle af disse problemer?

Der var engang en spøgefuld socialmedarbejder, som sagde, at hvis alle de kræfter, der havde været samlet hvert år i Sammenslutningen af Sociale Udvalgovre i Ålborg for at diskutere de sociale problemer, var blevet sat ind på at løse børns problemer, så ville børnenes situation se ganske anderledes ud. Man kunne også godt få den tanke, når man så, hvor mange kræfter der havde været samlet om at diskutere børns problemer, at hvis man brugte dem konstruktivt – og også den økonomi, der lå bagved – og lod dem tilgå børnene direkte, så ville det se anderledes ud.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er et svar til fru Bente Juncker.

Jeg vil gerne præcisere, at Venstre så sandelig står bag regeringens børnerede-gørelse. Det er bare sådan, at på nogle områder ville Venstre gerne have haft, at den havde stået lidt stærkere. Men det er selvfølgelig sådan, at tre regeringspartier i en sådan regeringsbørnerede-gørelse skal finde et fælles program. Vi kan ikke komme med tre forskellige skrifter.

Jeg opfatter min rolle som Venstres ordfører på dette område sådan, at man godt kan sige, hvad det er, partiet gerne vil videre frem med.

En af de ting, vi gerne ville have haft lidt kraftigere præciseret, er spørgsmålet om vuggestuerne. Men alene det, at der står, at man sætter spørgsmålstegn ved vuggestuernes nuværende situation og fremtidige forhold, samtidig